

N:o 16.

Ank. till Riksd. kansli den 12 april 1907, kl. 12 midd.

Memorial, med föranledande af kamrarnes skiljaktiga beslut i vissa delar af bevillningsutskottets betänkande n:o 13, i anledning af dels Kungl. Maj:ts propositioner, n:is 47 och 48, med förslag till ny förordning angående bevilning af fast egen- dom samt af inkomst äfvensom till ny förordning om inkomst- skatt, dels ock med föranledande af propositionen n:o 47 väckta motioner.

Vid behandlingen af bevillningsutskottets ofvannämnda betänkande n:o 13 hafva Riksdagens kamrar, enligt utskottet tillhandakomna proto- kollsutdrag, stannat i olika beslut på sätt här nedan vidare förmäles.

1:o.

Utskottet hade hemställt, att 4 § i det författningsförslag, hvars antagande utskottet under 1:sta punkten i betänkandet tillstyrkt, måtte erhålla viss angifven lydelse.

Vid punkten fanns fogad en af herr *Cavalli m. fl.* afgifven reservation, däri yrkats, att den ifrågavarande paragrafen skulle ändras i syfte, att från fastighetsbevilning icke skulle fritagas nykterhetsföreningar: för dem tillhöriga byggnader, afsedda för deras verksamhet.

I afseende å lydelsen af denna paragraf har Andra Kammaren godkänt utskottets förslag, hvaremot Första Kammaren bestämt, att paragrafen skulle erhålla den lydelse, som angifvits i ofvanberörda reservation.

För frågans afgörande medelst gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med Andra Kammaren vill, att 4 § i bevillningsförordningen skall erhålla följande lydelse:

Fastighetsbevillning erlägges *icke* af

a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerskårer: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader;

nykterhetsföreningar: för dem tillhöriga byggnader, afsedda för deras verksamhet; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast, såframt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke nästföregående år lämnat ägaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevillning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet;

c) — — — — —

— — — — — försörjning.

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen i likhet med Första Kammaren beslutit, att 4 § i bevillningsförordningen skall erhålla följande lydelse:

Fastighetsbevillning erlägges *icke* af

a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerskårer: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast, såframt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke nästföregående år lämnat ägaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevilning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet;

c) — — — — —
— — — försörjning.»

2:o.

Utskottet hade vidare hemställt, att 11 § 2 mom. i den föreslagna nya bevillningsförordningen skulle erhålla viss angifven lydelse.

Mot ifrågavarande förslag hade vid betänkandet fogats en af herr *Cavalli* afgifven reservation, däri yrkats, att momentet skulle ändras i syfte att från inkomstbevilning skulle frikallas

diplomatiska och konsulära tjänstemän: för en tredjedel af det i dessa tjänstemäns löneförmåner ingående ortstillägg.

I afseende å ifrågavarande moment har Andra Kammaren godkänt utskottets förslag, hvaremot Första Kammaren bestämt, att momentet skulle erhålla den lydelse, som angifvits i ofvanberörda reservation.

För frågans afgörande medelst gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med Andra Kammaren vill, att 11 § 2 mom. i bevillningsförordningen skall erhålla följande lydelse:

2 mom. Från utgörande af inkomstbevilning *frikallas*:

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i 8 § 2 mom. b) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflutit af rörelse eller yrke;

allmänna hypoteksbanken, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;

järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare; samt

sparbanker, som afses i lagen af den 29 juli 1892, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) olönad svensk konsul: för annan inkomst än den, han härifrån åtnjutit;

e) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jämte deras betjäning:

om de icke äro svenska medborgare: för all annan inkomst än den, som utgjorts af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhållits genom här idkad rörelse;

om de äro svenska medborgare: för den inkomst, de åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

f) utlänning, som här vistats för att idka studier; samt

g) lappallmogen: för inkomst af renskötsel.

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen i likhet med Första Kammaren beslutit, att 11 § 2 mom. i bevillningsförordningen skall erhålla följande lydelse:

2 mom. Från utgörande af inkomstbevillning *frikallas:*

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i 8 § 2 mom. b) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflutit af rörelse eller yrke;

allmänna hypoteksbanken, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;

järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare; samt

sparbanker, som afses i lagen af den 29 juli 1892, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) *diplomatiska och konsuläre tjänstemän: för en tredjedel af det i dessa tjänstemäns löneförmåner ingående ortstillägg;*

e) olönad svensk konsul: för annan inkomst än den, han härifrån åtnjutit;

f) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jämte deras betjäning:

om de icke äro svenska medborgare: för all annan inkomst än den, som utgjorts af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhållits genom här idkad rörelse;

om de äro svenska medborgare: för den inkomst, de åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

g) utlänning, som här vistas för att idka studier; samt

h) lappallmogen: för inkomst af renskötsel.»

3:o.

Uti förslaget till bevillningsförordning hade utskottet föreslagit, att 12 §, såvidt gällde föreskriften om beskattningsort för inkomst af järnvägsdrift, skulle erhålla följande lydelse:

den, som idkar järnvägsdrift: för inkomst däraf: *där kontor och stationer varit belägna;*

Mot ifrågavarande förslag hade vid betänkandet fogats en af herr *Wester m. fl.* afgifven reservation, däri yrkats, att paragrafen i nämnda del skulle erhålla följande lydelse:

den, som idkar järnvägsdrift: för inkomst däraf: *där bolaget haft hufvudkontor och stationer;*

I afseende härå har Första Kammaren godkänt utskottets förslag, hvaremot Andra Kammaren bestämt, att stadgandet om beskattningsort för inkomst af järnvägsdrift skulle erhålla den lydelse, som föreslagits i ofvanberörda reservation.

För frågans afgörande medelst gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med Första Kammaren vill, att 12 § i bevillningsförordningen skall med afseende å beskattningsort för inkomst af järnvägsdrift erhålla följande lydelse:

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

den, som idkar järnvägsdrift: för inkomst däraf: *där kontor och stationer varit belägna;*

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen i likhet med Andra Kammaren beslutit, att stadgandet om beskattningsort för inkomst af järnvägsdrift i 12 § bevillningsförordningen skall erhålla följande lydelse:

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

den, som idkar järnvägsdrift: för inkomst däraf: *där bolaget haft hufvudkontor och stationer.*

4:o.

I anslutning till hvad utskottet med afseende å 12 § i förevarande författningsförslag föreslagit beträffande frågan om beskattningsort för inkomst af järnvägsdrift hade utskottet hemställt, att 3 § instruktionen

för taxeringsmyndigheterna skulle i hithörande del erhålla följande lydelse:

»Vidkommande *järnvägsbolags* inkomst af järnvägsdrift iakttages först, att därunder ej inräknas bolagets inkomst af sådan rörelse, som icke direkt sammanhör med själfva järnvägsdriften, t. ex. rederirörelse, ej heller sådan inkomst, hvilken är genom fastighetsbevillning beskattad, såsom arrenden, hyror och dylikt.

Inkomsten af *järnvägsdriften* fördelas till beskattning på följande sätt.

Tio procent af inkomsten taxeras i den eller de orter, där järnvägen nästföregående år haft *förvaltningskontor*, och fördelas detta belopp, där orterna äro flera, dem emellan efter den grund, taxeringsmännen finna skälig. Återstoden fördelas mellan järnvägens stationer efter deras *trafikvärde*. En stations trafikvärde skall beräknas lika med halfva summan af järnvägens bruttoinkomst af stationens afsända och anlända godstrafik (ilgods, styckegods och vagnslastgods), ökad med järnvägens bruttoinkomst af vid stationen försålda personbiljetter. Gods, som i samtrafik eller i transitotrafik inkommit från främmande bana, räknas såsom afsändt från öfvergångsstationen; likaså räknas till annan bana utgående gods såsom anländt till öfvergångsstationen. Såsom järnvägens station räknas härvid äfven af densamma använd, annan järnväg tillhörig station. Den del af järnvägens beskattningsbara inkomst af järnvägsdriften, som enligt denna beräkning belöper på en station, taxeras i den kommun, där stationen är belägen. Tillhör stationsområdet flera kommuner, fördelas den beskattningsbara inkomsten af stationen till taxering mellan dessa kommuner efter hvad som pröfvas skäligt.

Har järnvägsbolag för egen räkning trafikerat främmande bana, skall för taxeringen resultatet af rörelsen å hvardera banan för sig fastställas. För detta ändamål beräknas först bolagets behållna inkomst af rörelsen i sin helhet, med tillägg af skatter och öfriga utgiftsposter, för hvilka afdrag författningsenligt icke äger rum, men dock utan afdrag vare sig för ränta å gäld eller för ersättning, som bolaget i någon form haft att utbetala för nyttjande af den främmande järnvägen. Det på detta sätt bestämda totala *driftöfverskottet* fördelas därefter mellan de trafikerade banorna efter det sammanlagda trafikvärdet af hvardera banans stationer; stationernas trafikvärden beräknas därvid, såsom om banorna utgjorde en enda järnväg, dock att för station, som tillhört båda banorna, stationens uträknade trafikvärde uppdelas i två trafikvärden, allt efter som stationens trafik hänfört sig till den ena eller den andra banan. Från den del af driftöfverskottet, som enligt denna beräkningsgrund kommer på den främmande järnvägen, afdrages den

ersättning, bolaget haft att utbetala för nyttjandet af den främmande järnvägen, jämte ränta, som kan anses belasta driften å densamma; återstoden, som utgör det trafikerande bolagets beskattningsbara inkomst af den främmande banan, skall, sedan tio procent tillgodoräknats den eller de orter, där bolaget haft kontor, fördelas till beskattning mellan den främmande banans stationer i förhållande till deras förut bestämda trafikvärde. Från den del af driftöfverskottet, som faller på bolagets egen järnväg, göres afdrag för ränta å gäld, som belastar denna järnväg, hvarefter återstoden, sedan jämväl däraf tio procent tillgodoförts den eller de orter, där bolaget haft kontor, fördelas till beskattning mellan samma järnvägs stationer efter deras trafikvärde. Den beskattningsbara inkomst, ägaren af den främmande järnvägen har af densamma, skall likaledes, sedan tio procent af inkomsten tillgodoräknats den ort, där ägaren haft kontor för järnvägen, fördelas mellan stationerna å denna järnväg efter deras trafikvärden.

På liknande sätt förfares, om järnvägsbolaget trafikerat flera främmande banor.»

Med hänsyn till det här ofvan under punkten 3:o) i detta memorial omförmälda, i en af herr *Wester m. fl.* afgifven reservation framställda förslag beträffande lydelsen af 12 §, såvidt nu är i fråga, hade samme reservanter hemställt, att förevarande § i instruktionen skulle i hithörande del erhålla följande lydelse:

»Vidkommande *järnvägsbolags* inkomst af järnvägsdrift iakttages först, att därunder ej inräknas bolagets inkomst af sådan rörelse, som icke direkt sammanhör med själfva järnvägsdriften, t. ex. rederirörelse, ej heller sådan inkomst, hvilken är genom fastighetsbevillning beskattad, såsom arrenden, hyror och dylikt.

Inkomsten af *järnvägsdriften* fördelas till beskattning på följande sätt.

Fem procent af inkomsten taxeras i den ort, där nästföregående år hufvudkontoret var beläget. Återstoden fördelas mellan järnvägens stationer efter deras *trafikvärde*. En stations trafikvärde skall beräknas lika med halfva summan af järnvägens bruttoinkomst af stationens afsända och anlända godstrafik (ilgods, styckegods och vagnslastgods), ökad med järnvägens bruttoinkomst af vid stationen försålda personbiljetter. Gods, som i samtrafik eller i transitotrafik inkommit från främmande bana, räknas såsom afsändt från öfvergångsstationen; likaså räknas till annan bana utgående gods såsom anländt till öfvergångsstationen. Såsom järnvägens station räknas härvid äfven af densamma använd, annan järnväg tillhörig station. Den del af järnvägens beskatt-

ningsbara inkomst af järnvägsdriften, som enligt denna beräkning belöper på en station, taxeras i den kommun, där stationen är belägen. Tillhör stationsområdet flera kommuner, taxeras den beskattningsbara inkomsten af stationen till lika delar i dessa kommuner.

Har järnvägsbolag för egen räkning trafikerat främmande bana, skall för taxeringen resultatet af rörelsen å hvardera banan för sig fastställas. För detta ändamål beräknas först bolagets behållna inkomst af rörelsen i sin helhet, med tillägg af skatter och öfriga utgiftsposter, för hvilka afdrag författningsenligt icke äger rum, men dock utan afdrag vare sig för ränta å gäld eller för ersättning, som bolaget i någon form haft att utbetala för nyttjande af den främmande järnvägen. Det på detta sätt bestämda totala driftöfverskottet fördelas därefter mellan de trafikerade banorna efter det sammanlagda trafikvärdet af hvardera banans stationer; stationernas trafikvärden beräknas därvid, såsom om banorna utgjorde en enda järnväg, dock att för station, som tillhört båda banorna, stationens uträknade trafikvärde uppdelas i två trafikvärden, alltefter som stationens trafik hänfört sig till den ena eller den andra banan. Från den del af driftöfverskottet, som enligt denna beräkningsgrund kommer på den främmande järnvägen, afdrages den ersättning, bolaget haft att utbetala för nyttjandet af den främmande järnvägen, jämte ränta, som kan anses belasta driften å densamma; återstoden, som utgör det trafikerade bolagets beskattningsbara inkomst af den främmande banan, skall, sedan fem procent tillgodoräknats den ort, där bolagets hufvudkontor varit beläget, fördelas till beskattning mellan den främmande banans stationer i förhållande till deras förut bestämda trafikvärde. Från den del af driftöfverskottet, som faller på bolagets egen järnväg, göres afdrag för ränta å gäld, som belastar denna järnväg, hvarefter återstoden, sedan jämväl däraf fem procent tillgodoförts den ort, där hufvudkontoret varit beläget, fördelas till beskattning mellan samma järnvägs stationer efter deras trafikvärde. Den beskattningsbara inkomst, ägaren af den främmande järnvägen har af densamma, skall likaledes, sedan fem procent af inkomsten tillgodoräknats den ort, där ägaren haft kontor för järnvägen, fördelas mellan stationerna å denna järnväg efter deras trafikvärden.

På liknande sätt förfares, om järnvägsbolaget trafikerat flera främmande banor.»

Beträffande denna fråga hafva Riksdagens kamrar stannat i olika beslut, i det att Första Kammaren bifallit utskottets förslag, hvaremot

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 5 Saml. 1 Afd. 15 Häft.

Andra Kammaren beslutit, att ifrågavarande bestämmelser skulle få den lydelse, som föreslagits i ofvan omnämnda reservation.

Frågan om lydelsen af 3 § instruktionen i förevarande del är emellertid beroende på Riksdagens beslut i anledning af den här ofvan under punkten 3:o föreslagna voteringsproposition rörande lydelsen af 12 § bevillningsförordningen.

På grund häraf hemställer utskottet,

att Riksdagen ville besluta,

a) att, för den händelse omröstningen beträffande 12 § bevillningsförordningen i förevarande del kommer att utfalla i enlighet med ja-propositionen, 3 § instruktionen för taxeringsmyndigheterna skall i den del, hvarom nu är fråga, erhålla den af utskottet föreslagna, här ofvan intagna lydelse; samt

b) att, därest samma omröstning kommer att utfalla i enlighet med nej-propositionen, 3 § nämnda instruktion skall uti ifrågavarande del erhålla den af reservanterna föreslagna, här ofvan intagna lydelse.

5:o.

I förslaget till bevillningsförordning hade utskottet vidare föreslagit, att 12 §, såvidt gällde stadgandet om beskattningsort för inkomst af kanaldrift, skulle erhålla följande lydelse:

»den, som idkar kanaldrift: för inkomst däraf: *där kontor funnits* samt å hvarje ort, som af kanalanläggningen berörts».

I afseende härå har Första Kammaren godkänt utskottets förslag, hvaremot Andra Kammaren bestämt, att föreskriften angående beskattningsort för inkomst af kanaldrift skulle lyda sålunda:

»den, som idkar kanaldrift: för inkomst däraf: *vid hufvudkontoret* samt å hvarje ort, som af kanalanläggningen berörts».

För frågans afgörande medelst gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med Första Kammaren vill, att 12 § i bevillningsförordningen skall i denna del erhålla följande lydelse:

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

den, som idkar kanaldrift: för inkomst däraf: *där kontor funnits*
 samt å hvarje ort, som af kanalanläggningen berörts;

 röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen i likhet med Andra Kammaren beslutit,
 att stadgandet om beskattningsort för inkomst af kanaldrift i 12 § be-
 villningsförordningen skall erhålla följande lydelse:

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

 den, som idkar kanaldrift: för inkomst däraf: *vid hufvudkontoret*
 samt å hvarje ort, som af kanalanläggningen berörts.

6:o

»I anslutning till hvad utskottet i 12 § af förevarande författnings-
 förslag föreslagit beträffande frågan om beskattningsort för inkomst af
 kanaldrift hade utskottet hemställt, att 3 § instruktionen för taxerings-
 myndigheterna skulle i hithörande del erhålla följande lydelse:

»I fråga om *kanalbolag* iakttages, att af den beskattningsbara in-
 komsten af kanaldriften, hvori icke inberäknas inkomst af fastighet, för
 hvilken bolaget erlagt fastighetsbevillning, ej heller inkomst af rörelse,
 som icke direkt sammanhör med kanalrörelsen, såsom t. ex. rederirörelse,
 tjugo procent tillräknas den eller de kommuner, där bolaget nästföre-
 gående år haft kontor, bärande detta belopp, där kommunerna äro flera,
 fördelas till beskattning dem emellan efter den grund, taxeringsmännen
 finna skälig. Återstoden fördelas till beskattning mellan de kommuner,
 som af kanalanläggningen berörts, i förhållande till vissa för dessa
 kommuner bestämda *fördelningstal*. Dessa fördelningstal, som efter kanal-
 bolagets hörande faställas af Kungl. Maj:ts befallningshafvande att lända
 till efterrättelse, till dess annorlunda förordnas, erhållas genom att till
 kilometertalet af kanalens längd inom hvarje kommun lägga antalet
 slussar inom kommunen. Kanallängden, hvartill endast hänföras sträckor,

som först genom kanalföretaget gjorts segelbara, räknas i kilometer och tiondedelar däraf, hvarvid bråkdel, som ej uppgår till full tiondedel, bortfaller. Utgör kanalanläggning på någon sträcka gräns mellan två kommuner, uppdelas fördelningstalet för denna sträcka lika på hvardera kommunen.»

Beträffande denna fråga hafva Riksdagens kamrar stannat i olika beslut, i det att Första Kammaren bifallit utskottets förslag, hvaremot Andra Kammaren beslutit, att ifrågavarande stadgande om uppskattning af kanalbolags inkomst skulle erhålla denna lydelse:

»I fråga om *kanalbolag* iakttages, att den beskattningsbara inkomsten af kanaldriften, hvori icke inberäknas inkomst af fastighet, för hvilken bolaget erlagt fastighetsbevillning, ej heller inkomst af rörelse, som icke direkt sammanhör med kanalrörelsen, såsom t. ex. rederirörelse, *fördelas till beskattning mellan den kommun, där nästföregående år hufvudkontoret var beläget och som tillgodoräknas fem procent af inkomsten*, samt de kommuner, som af kanalanläggningen berörts, i förhållande till vissa för dessa kommuner bestämda *fördelningstal*. Dessa fördelningstal, som efter kanalbolagets hörande fastställas af Kungl. Maj:ts befallningshafvande att lända till efter rättelse, till dess annorlunda förordnas, erhållas genom att till kilometertalet af kanalens längd inom hvarje kommun lägga antalet slussar inom kommunen. Kanallängden, hvartill endast hänföras sträckor, som först genom kanalföretaget gjorts segelbara, räknas i kilometer och tiondedelar däraf, hvarvid bråkdel, som ej uppgår till full tiondedel, bortfaller. Utgör kanalanläggning på någon sträcka gräns mellan två kommuner, uppdelas fördelningstalet för denna sträcka lika på hvardera kommunen.»

Frågan om lydelsen af 3 § instruktionen i förevarande del är emellertid beroende på Riksdagens beslut i anledning af den här ofvan under punkten 5:o) föreslagna voteringsproposition rörande lydelsen af 12 § bevillningsförordningen.

På grund häraf hemställer utskottet,

att Riksdagen ville besluta,

a) att, för den händelse omröstningen beträffande 12 § bevillningsförordningen i förevarande del kommer att utfalla i enlighet med ja-propositionen, 3 § instruktionen för taxeringsmyndigheterna skall i den del, hvarom nu är fråga, erhålla den af utskottet föreslagna, här ofvan intagna lydelse; samt

b) att, därest samma omröstning kommer att utfalla i enlighet med nej-propositionen, 3 § nämnda instruktion skall uti ifrågavarande del erhålla den af Andra Kammaren beslutade, här ofvan intagna lydelse.

7:o.

Utskottet hade slutligen hemställt, att 15 § 2 mom. i det författningsförslag, hvars antagande utskottet under 5:e punkten i betänkandet tillstyrkt, måtte erhålla viss angifven lydelse.

Vid punkten fanns fogad en af herr *Cavalli* afgifven reservation, däri yrkats, att 15 § 2 mom. inkomstskatteförordningen måtte ändras i syfte, att från utgörande af skatt för inkomst af arbete måtte frikallas diplomatiska och konsuläre tjänstemän: för en tredjedel af det i dessa tjänstemäns löneförmåner ingående ortstillägg.

I afseende å lydelsen af ifrågavarande moment har Andra Kammaren godkänt utskottets förslag, hvaremot Första Kammaren åt momentet gifvit den lydelse, som intagits i ofvanberörda reservation.

För frågans afgörande medelst gemensam omröstning får utskottet föreslå följande voteringsproposition:

»Den, som i likhet med Andra Kammaren vill, att 15 § 2 mom. inkomstskatteförordningen skall erhålla följande lydelse:

2 mom. Från utgörande af skatt för inkomst af kapital och arbete frikallas, i den mån här nedan sägs:

a) medlem af konungaätten:

för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

b) olönad svensk konsul:

för annan inkomst än den, han härifrån åtnjuter;

c) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jämte deras betjäning:

om de icke äro svenske medborgare:

för annan inkomst än den, som utgjorts af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhållits genom här idkad rörelse;

dock att personer tillhörande olönade konsulat icke äro frikallade från utgörande af inkomstskatt för utdelning, som i 3 § c) omförmäles;

om de äro svenske medborgare:

för den inkomst de åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

d) utländing, som här vistas för att idka studier:

för annan inkomst, än som i 3 § c) omförmäles; samt

e) lappallmogen:

för inkomst af renskötsel.

röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen i likhet med Första Kammaren beslutit, att 15 § 2 mom. inkomstskatteförordningen skall erhålla följande lydelse:

2 mom. Från utgörande af skatt för inkomst af kapital och arbete frikallas, i den mån här nedan sägs:

a) medlem af konungaätten:

för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

b) *diplomatiska och konsulära tjänstemän: för en tredjedel af det i dessa tjänstemäns löneförmåner ingående ortstillägg;*

c) olönad svensk konsul:

för annan inkomst än den, han härifrån åtnjutit;

d) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jämte deras betjäning:

om de icke äro svenske medborgare:

för annan inkomst än den, som utgjorts af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhållits genom här idkad rörelse; dock att personer tillhörande olönade konsulat icke äro frikallade från utgörande af inkomstskatt för utdelning, som i 3 § c) omförmäles;

om de äro svenske medborgare:

för den inkomst, de åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

e) utlänning, som här vistas för att idka studier:
för annan inkomst, än som i 3 § c) omförmäles; samt
f) lappallmogen:
för inkomst af renskötsel.»

Stockholm den 12 april 1907.

På bevillningsutskottes vägnar:

H. CAVALLI.
